

İnsanların kusurlarını kendilerine nasıl söylemeliyiz? Risalelerde bu konuda bir izah var mıdır?

Sıfatları zemmetmekle şahısları zemmetmek farklı şeylerdir. Mesela, kumarı kötülemek ve genel anlamda herkes içinde onun yanlış ve çirkinliklerini söylemekte bir sakınca olmaz. Lakin herkesin içinde bir kumarbazı işaret ederek; "*Sen böyle çirkin bir işi yapmaya utanmıyor musun?*" demek, şahsı rencide edeceği için mutabık olmaz.

Sıfatları kötülemek ve men etmekten hiçbir iman sahibi gocunmaz. Ama doğrudan şahsı nazara vererek söylemekten, değil günahkar birisi, en takva sahibi birisi bile gocunur ve rahatsız olur. Bu yüzden tebliğ metotları içinde direkt şahıslar değil de, şahısların üzerindeki sıfatlar nazara verilir ve verilmelidir. Kur'an ve hadiste de bu metot esastır. Sıfatlar çirkin gösterilirken, şahıslar pek nazara verilmez. Mümin, mümin kardeşinin şahsına değil, üstündeki olumsuz sıfatlara buğzeder. Öyle ise ayyaş bir komşumuzun diğer güzel vasıflarını sevip ona o cihetlerden dost olabiliriz. Ama içki sıfatını da sevmeyiz, onun ıslahına çalışırız.

Bu konuda Yirmi İkinci Mektubu okumanızı tavsiye ederiz. Orada geçen şu ifadeler dikkat çekicidir:

"Eğer muhabbet, kendi esbabının rüçhaniyetine göre bir kalbde hakikî bulunsa, o vakit adâvet mecazî olur, acımak suretine inkılâp eder. Evet, mü'min, kardeşini sever ve sevmeli. Fakat fenalığı için yalnız acır. Tahakkümle değil, belki lütufla ıslahına çalışır."(1)

(1) bk. [Mektubat, Yirmi İkinci Mektup](#)

İlave bilgi için tıklayınız:

- [Mektubat, Dokuzuncu Mektup, Salisen.](#)